Protection of the Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Church

54 Walnut St. Manchester, NH 03104

Parish: www.pbvmnh.org / PBVM.Manchester.NH@gmail.com
Rev. Father Ihor Papka (860) 617-6357 vipapka@yahoo.com
Deacon Jon Messer (603) 233-9948 NHbagpiper@gmail.com
Cantors: Christina Vogel and John Housty
Trustees: Mrs. Pam Young (603) 315-9536 pjyoungnh@gmail.com
Dr. OlehPankewycz:(716)449-2309 Olehgp@gmail.com
Mr. Taras Zubrytskyy(603)757-3426 Taraszub0@gmail.com
Facebook: AnyaVogelPBVM@Comcast.net
Religious Education for Children: Christina Vogel mrsvogelchristina@gmail.com

November 8th 2026

TWENTY-FOURTH SUNDAY AFTER PENTECOST

ST. MICHAEL THE ARCHANGEL AND ALL THE HEAVENLY ANGELS

Divine Liturgy, Services and Intentions for November

Sat 11/07 (9am) Divine Liturgy (6pm) Vespers Sun 11/08 (9:40am) Third Hour Prayers (10am) Divine Liturgy Sat 11/14 (9am) Divine Liturgy for +Aurora Heffernan by the Ewers Family (6pm) Vespers Sun 11/15 (9:40am) Third Hour Prayers (10am) Divine Liturgy	Sat 11/21 Entrance of the Theotokos into the Temple (9am) Divine Liturgy for +John and Pelagia Babski by Morales Family (6pm) Vespers Sun 11/22 (9:40am) Third Hour Prayers (10am) Divine Liturgy Thurs 11/26 (9am) Thanksgiving Divine Liturgy Sat 11/28 (6pm) Vespers Sun 11/29 (9:40am) Third Hour Prayers (10am) Divine Liturgy

Celebration of the Holy Mysteries:

RECITATION OF THE HOLY ROSARY & CONFESSIONS: ½ HR before Divine Liturgy
BAPTISM / MARRIAGE/ ANOINTING OF THE SICK / COMMUNION: Contact FR. IHOR (AT LEAST SIX MONTHS PRIOR TO WEDDING for MARRIAGE)
SCHEDULE OF DIVINE LITURGIES: Sundays 10AM (Sept- May) Sundays 9AM(June-Aug.) Holy Days of Obligation: 7PM
SATURDAY SERVICES: Fr. Ihor is celebrating Vesper services every Saturday at 6 PM. All parishioners are invited to attend this beautiful service. Those who wish to have a Divine Liturgy celebrated for a loved one whether living or deceased or for a private intention are still able to do so. Please request your Divine Liturgy by contacting Fr. Ihor at (860) 617-6357 Deacon Jon at (603) 233-9948. Please note that Saturday Divine Liturgies will now be celebrated only at 10 AM (9 AM during the summer months) whenever they are requested. If no Divine Liturgy has been requested for a particular Saturday, then none will be celebrated on that day. The Divine Liturgy schedule in the bulletin will only show 9AM Divine Liturgies on Saturdays when they have been requested. If the bulletin does not show a 9 or 10 AM Divine Liturgy for a given Saturday, then this means that particular Saturday is available for your request.
Суботні Богослужіння: Отець Ігор святкує Вечірню кожної суботи у 7-мі годині вечером. Ласкаво просимо всіх парафіян до участи. Парафіяни які бажають замовити Божественну Літургію в суботу для померлих або на особисті інтенції можуть дзвонити до о. Ігоря на номер (860) 617-6357. Суботні Божественні Літургії будуть відслужені тільки о годині 10-тій ранком (о годині 9-тій ранком у літних місяцях) коли замовлені. Якщо Літургія в певну суботу не буде замовлена, то в цей день не буде жодна відправлена. Порядок Богослужінь в бюлетені покаже тільки ті суботні Служби Божі які є замовлені. Якщо в бюлетені не відображається Божественна Літургія на дану суботу, то це означає, що ця субота доступна на Ваше замовленя.

Please Pray for our Sick and Homebound Parishioners
Будь ласка, моліться за наших хворих і прибулих до дому парафіян

Fr. Ihor Papka, Fr. Zbigniew Brzezicki, Zdzislawa Brzezicki and Irena Brzezicki, Oleh and Valentina Babski, Marylou Blaisdell, Ian Brown, Josephine Housty, Adrianna Halloran, Rob Drye, Cole Cheney-Halloran, Carmel Horangic, Christine Kolagji, Helen Kucman, Karen and Jaroslaw Maksymowych, Jean Mandych, Sherri Martel, Jennifer McMillan, Deacon Jon Messer, Richard Merlini, Lena Puciw, Patty Enright, Jean Koromaus, Alan Pasicznyk, Billie Sheesley, Katarina Vogel-Duval. Please contact Fr.

Ihor or a Trustee if you would like to add a friend or loved one to this prayer list.

Visiting a Byzantine Catholic Church? What to Expect!

The Byzantine Rite, Ukrainian Catholic Church has been called "the best-kept secret in America." Whether you're from a different Christian tradition or exploring for the first time, some things may feel unfamiliar. Below are answers to common questions to help you feel more at home:

- **What is the Divine Liturgy?** It's our main worship service—literally, "the work of the people" where we celebrate the Eucharist. Most Sundays use the Liturgy of St. John Chrysostom (5th c.), w/the Liturgy of St. Basil (4th c.) on certain feast days.
- **What about children?** Children are full participants in worship. We do not separate them for a different service, their presence—even their noise—is welcome!
- **Why all the icons?** Icons are not idols; they're sacred images that teach, inspire prayer, and connect us with the heavenly reality. We venerate them as a sign of love and honor, not worship.
- **Why do people make the Sign of the Cross?** It's an ancient Christian gesture expressing our faith and devotion, used during prayer or at moments of blessing. We always bless ourselves whenever the Holy Trinity (Father, Son & Holy Spirit) is invoked, before the Gospel is read, and whenever the Priest Blesses us.
- **Why the incense and chanting?** Worship involves all the senses. Incense represents our prayers rising to God. Chanting helps proclaim Scripture and prayer beautifully and clearly.
- **Why do we stand?** Standing is the biblical posture of prayer and reverence—just as it is in heaven (Isaiah 6:2, Revelation 7:11).
- **What is the Eucharist?** Eastern Catholics believe that the bread and wine truly become the Body and Blood of Christ. This mystery is approached with awe and reverence.
- **Can I receive Communion?** Communion is for baptized Catholic Christians who have prepared through prayer, fasting, and confession.
- **How can I become Eastern Catholic?** Speak with our priest. After a time of learning and preparation as a catechumen, you may be received through baptism or chrismation.

TWENTY-FOURTH SUNDAY AFTER PENTECOST
ST. MICHAEL THE ARCHANGEL AND ALL THE HEAVENLY ANGELS

Troparion and Kontakion:

Troparion (7): By Your cross You destroyed death; You opened Paradise to the thief; You changed the lamentation of the myrrh bearers to joy, and charged the apostles to proclaim that You are risen, O Christ our God, offering great mercy to the world.

Troparion (4): O Leaders of the heavenly armies, although we are always unworthy we beseech you that with your prayers you may encircle us with protection of the wings of your angelic glory. Watch over us as we bow low and earnestly cry out to you: Deliver us from trouble, O Princes of the heavenly armies. Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit.

Kontakion (2): O Leaders of the armies of God, and servants to the Divine Glory, guardians of men and leaders of the angels, intercede for us in all our needs, and obtain for us abundant mercy; for you are the leaders of the heavenly hosts. Now and for ever and ever: Amen.

Theotokion (2): The tomb and death could not hold the Mother of God, unceasing in her intercessions and an unfailing hope of patronage, for as the Mother of Life she was transferred to life by Him Who had dwelt in her ever-virgin womb.

Prokimenon:

Prokimenon (7): The Lord will give strength to His people; the Lord will bless His people with peace. Verse: Bring to the Lord, O you sons of God; bring to the Lord young rams.

Prokimenon (4): You made the winds Your messengers, and flaming fire Your ministers. Verse: Bless the Lord, O my soul! Lord God, how great You are!

Epistle:

Reading of the Epistle of St. Paul to the Ephesians.

(Eph 2:14-22)

Brethren: Christ is our peace, he who made both one and broke down the dividing wall of enmity, through his flesh, abolishing the law with its commandments and legal claims, that he might create in himself one new person in place of the two, thus establishing peace, and might reconcile both with God, in one body, through the cross, putting that enmity to death by it. He came and preached peace to you who were far off and peace to those who are near, for through him we both have access in one Spirit to the Father. So then you are no longer strangers and sojourners, but you are fellow citizens with the holy ones and members of the household of God, built upon the foundation of the apostles and prophets, with Christ Jesus himself as the capstone. Through him the whole structure is held together and grows into a temple sacred in the Lord; in him you also are being built together into a dwelling place of God in

the Spirit.

Alleluia Verses:

Verse (7): It is good to give praise to the Lord; and to sing in Your name, O Most High. Alleluia, Alleluia, Alleluia.
Verse (7): To announce Your mercy in the morning and Your truth every night. Alleluia, Alleluia, Alleluia.
Verse: Praise the Lord, all His angels, praise Him, all His hosts. Alleluia, Alleluia, Alleluia.
Verse: He commanded and they were made; He established them forever. Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Gospel: (Lk 8:41-56)

At that time, a man named Jairus, an official of the synagogue, came to Jesus. He fell at the feet of Jesus and begged him to come to his house, because he had an only daughter, about twelve years old, and she was dying. As he went, the crowds almost crushed him. And a woman afflicted with hemorrhages for twelve years, who had spent her whole livelihood on doctors and was unable to be cured by anyone, came up behind him and touched the tassel on his cloak. Immediately her bleeding stopped. Jesus then asked, "Who touched me?" While all were denying it, Peter said, "Master, the crowds are pushing and pressing in upon you." But Jesus said, "Someone has touched me; for I know that power has gone out from me." When the woman realized that she had not escaped notice, she came forward trembling. Falling down before him, she explained in the presence of all the people why she had touched him and how she had been healed immediately. He said to her, "Daughter, your faith has saved you; go in peace." While he was still speaking, someone from the synagogue official's house arrived and said, "Your daughter is dead; do not trouble the teacher any longer." On hearing this, Jesus answered him, "Do not be afraid; just have faith and she will be saved." When he arrived at the house he allowed no one to enter with him except Peter and John and James, and the child's father and mother. All were weeping and mourning for her, when he said, "Do not weep any longer, for she is not dead, but sleeping." And they ridiculed him, because they knew that she was dead. But he took her by the hand and called to her, "Child, arise!" Her breath returned and she immediately arose. He then directed that she should be given something to eat. Her parents were astounded, and he instructed them to tell no one what had happened**.**

Deacon Jon's Sermon

We all have been through times when we feel broken, discouraged, or even hopeless. We all carry our struggles, sometimes visibly to those around us. Other times we suffer quietly, maybe even keeping them hidden from family or friends. And always, when we carry these crosses, inevitably we begin to wonder when Christ will help us, when He will make things better. Today, we encounter two very different people who find themselves in exactly that same situation. There is Jairus, a ruler of the synagogue, a man that was respected and a person of influence. The other is an unnamed woman who has suffered for twelve years. Poor, isolated, and considered, according to Judaic law, as being ritually unclean. These two people couldn't be further from each other. One an upstanding member of the community, the other an outcast. However, both of these people have something very much in common, something that we all here also share with them at one time or another. Both are suffering. Both are desperate and both are drawn to Christ, as they recognize in Him a solution to their suffering. They both see Christ as their only hope. The woman has spent everything she possesses seeking a cure, but nothing has helped her. Jairus, on the other hand, is watching his young daughter die. One has been suffering for twelve years, while the other is facing the loss of someone she loves. Their circumstances are different, but their need for Christ is the same. This is where we, too, need to realize the beauty of the message of this Gospel reading. All of us here today come from different circumstances. Some of us have only lived in America for a short time, others were born here. Some of us grew up Catholic, some of us did not. Some of us have seen great struggle in our lives, have carried crosses that others would seem unbearable. While others have sufferings of other kinds. Different opinions and different struggles. But despite all of this, we are all united by something so much more profound, so much more meaningful. We are all wounded and broken humans who are in need of the mercy and healing that only Christ offers. One of the beautiful things about our Eastern Catholic faith is that salvation is not simply about being forgiven or avoiding punishment. Our faith is about being healed, restored, and transformed through our relationship with God. St. Gregory the Theologian writing around the eyar 350, says, "For that which He has not assumed He has not healed." In other words, Christ took upon Himself our complete human nature so that He could heal and restore it, He entered into our suffering, experienced our humanity, and even accepted death on a cross so that we might be brought into the fullness of life. This is important to remember because the world will try to give us it's version of what happiness, success, or peace is. The world, the devil, will tell us we need more things, or more "likes", more power or popularity. In the 80's there was the saying, "who ever dies with the most toys wins" But things cannot heal a broken heart, a new car gets dinged, a house is empty when no love is in it. There may be a temporary satisfaction, but this feeling is fleeting and doesn't heal what's broken within us. I think Jairus would have given everything he owned, all his prestige, his position in the Temple, to save his daughter. The woman spent years, and all her money and possessions to get well, to no avail. And eventually both found themselves, side by side, at Jesus' feat, begging for His healing. The woman quietly touches Jesus garment, she doesn't even dare speak to Him. Yet this small humble act of faith is enough. Christ doesn't embarrass her, but calls to her, restores her dignity, calling her "daughter" and telling her that her faith has healed her. What a beautiful expression of the mercy of God. One who society considered unworthy is welcomed as God's daughter. Christ does not turn away from her brokenness. He meets her in it and restores her. Jairus, however, has a different test of faith, as he soon hears that his daughter has died. The pain that he must have felt, the sense of

loss. Yet Jesus tells him, "Do not be afraid; only believe, and she will be made well." When Christ arrives at the house and enters, there is something special about this moment, because Christ does not see death as the final word. What appears hopeless to everyone else is not beyond His power. This same hope is available to us today, as well, because no matter how far sin has removed us from Christ, no matter how long the suffering, Christ is waiting to heal us, to restore us, to take us by the hand and feed us. No matter what we feel keeps us from Him, Christ continues to call us to something greater. He calls us to repentance, to healing, and to a new beginning. And notice one final detail in today's Gospel. After raising the little girl, Jesus commands that food be given to her. He does not simply restore her to life and leave her to fend for herself. He also provides what she needs to continue living. The same is true for us. Christ does not simply forgive our sins and leave us on our own. That is really the heart of the Byzantine Catholic understanding of salvation. We are not simply pardoned but are invited into a lifelong process of healing, transformation, and union with God. He gives us the life of His Church. He gives us prayer, the healing gift of Confession, and the spiritual nourishment of the Holy Eucharist. Through these gifts, we continually receive the grace we need to grow in holiness and become more fully united with Him. My dear brothers and sisters, today's Gospel reminds us that Christ is not simply interested in making our lives a little easier. He desires to make us whole. He wants to heal the wounds we carry, restore what sin has damaged, and raise us from the spiritual death that separates us from Him. So whether we find ourselves identifying with Jairus, with the woman who reached out through the crowd, or perhaps with the little girl who needed to be raised, let us never lose hope. Let us bring our wounds, our fears, our sins, and our struggles to Christ. We may not always understand how or when He will answer our prayers, and our healing may not always come in the way we expect. But we can trust that His mercy never fails and that He never turns away those who approach Him with humble and sincere faith. The world may offer us temporary happiness, temporary security, and temporary peace. But only Jesus Christ can heal the human heart, restore our brokenness, and lead us from death into the fullness of eternal life.

Communion Verse:

Praise the Lord from the heavens; praise Him in the highest.
You made the winds Your messengers and flaming fire Your ministers.
Alleluia, Alleluia, Alleluia.

24-а НЕДІЛЯ ПО ЗІСЛАННІ СВ. ДУХА
СОБОР АРХИСТРАТИГА МИХАЇЛА І ВСІХ БЕЗТІЛЕСНИХ СИЛ

Тропарі і Кондаки:

Тропар (7): Знищив Ти хрестом Твоїм смерть, відчинив розбійникові рай, мироносицям плач на радість перемінив і апостолам звелів проповідувати, що воскрес Ти, Христе Боже, даючи світові велику милість.

Тропар (4): Небесних воїнств Архистратиги! Молимо вас завжди ми, недостойні, щоб вашими молитвами ви захистили нас покровом крил духовної вашої слави, охороняючи нас, що прибігаємо і щиро кличемо: Від бід визвольте нас, як чиноначальники небесних сил! Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (2): Архистратиги Божі, служителі божественної слави, ангелів начальники і людей наставники! Корисного нам просіте і великої милости, як безтілесних архистратиги. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Богородичний (2): У молитвах невсипущу Богородицю, і в заступництві несхитне упования не втримали в собі гріб і смерть; бо як Матір Життя покликав до життя Той, Хто в лоно вселився повсякчас дівственне.

Прокімен:

Прокімен (7): Господь силу людям Своїм дасть, Господь поблагословить людей Своїх миром. Стих: Принесіть Господові, сини Божі, принесіть Господові молодих баранців.

Прокімен (4): Ти твориш духів ангелами Своїми, і слугами Своїми полум’я вогненне. Стих: Благослови, душе моя Господа! Господи, Боже мій, Ти вельми великий**.**

Апостол:

До Ефесян послання св. апостола Павла читання.

(Еф 2:14-22)

Браття, Христос наш мир, він, що зробив із двох одне, зруйнувавши стіну, яка була перегородою, тобто ворожнечу, - своїм тілом скасував закон заповідей у своїх рішеннях, на те, щоб із двох зробити в собі одну нову людину, вчинивши мир між нами, і щоб примирити їх обох в однім тілі з Богом через хрест, убивши ворожнечу в ньому. Він прийшов звістувати мир вам, що були далеко, і мир тим, що були близько; бо через нього одні й другі маємо доступ до Отця в однім Дусі. Отже ж ви більше не чужинці і не приходні, а співгромадяни святих і домашні Божі, побудовані на підвалинах апостолів і пророків, де наріжним каменем сам Ісус Христос. На ньому вся будівля; міцно споєна, росте святим храмом у Господі; на ньому ви теж будуєтеся разом на житло Бога в дусі.

Алилуя:

Стих (7): Добре воно - прославляти Господа, і співати Твоєму імені, Всевишній. Алилуя, алилуя, алилуя.
Стих (7): Звіщати вранці Твою милість, ночами - Твою вірність. Алилуя, алилуя, алилуя. Стих: Хваліте Господа всі ангели Його, хваліте Його всі сили Його. Алилуя, алилуя, алилуя.
Стих: Бо Він сказав, і сталося; Він повелів, і створилося. Алилуя, алилуя, алилуя.

Євангеліє:

(Лк 8:41-56)

Того часу, прийшов чоловік, Яір на ім'я, який був головою синагоги. Припавши до ніг Ісуса, він почав його просити зайти до нього в хату, бо була в нього дочка одиначка, яких дванадцять років, і вона вмирала. І як він ішов туди, люди тиснулися до нього. Аж тут жінка якась, що була хвора дванадцять років на кровотечу й витратила на лікарів увесь свій прожиток, і ніхто з них не міг її оздоровити, підійшовши ззаду, доторкнулась краю його одежі й умить стала здоровою - спинилась її кровотеча. Ісус спитав: "Хто доторкнувся до мене?" А що всі відпекувались, Петро мовив: "Наставниче, то люди коло тебе юрмляться і тиснуться." Ісус же сказав: "Хтось доторкнувся до мене, бо я чув, як сила вийшла з мене." Побачивши жінка, що не втаїлася, тремтячи підійшла й, упавши йому до ніг, призналася перед усіма людьми, чому до нього доторкнулась і як негайно одужала. Сказав їй Ісус: "Дочко, віра твоя спасла тебе, йди в мирі!" Він говорив ще, як приходить хтось від голови синагоги й каже: "Твоя дочка померла, не турбуй більш Учителя." Ісус, почувши це, озвався до нього: "Не бійся, тільки віруй і вона спасеться." Прийшовши до хати, він не пустив нікого з собою в середину, крім Петра, Івана та Якова з батьком та матір'ю дитини. Всі плакали за нею і голосили. Він же мовив: "Не плачте, вона не вмерла, вона тільки спить." І ті сміялися з нього, бо знали, що вмерла. А він узяв її руку й голосно промовив: "Дівчино, пробудися!" І дух її повернувсь до неї, і вона миттю стала. Тоді він звелів дати їй їсти. Батьки ж її були здивовані вельми, та він наказав їм нікому не говорити, що сталося.

Двадцять третя Неділя по зісланні Св. Духа Проповідь о. Ігоря

Слава Ісусу Христу! Дорогі в Христі браття і сестри! Зі сторінок святого Євангелія, яке розповідає нам про земне життя Ісуса Христа, постійно віє тепло любові, і слух людини наповнюють Господні слова: „Ніхто не добрий, хіба один Бог" (Лк. 18, 19). Добрим є як Отець наш Небесний так і Його Єдинородний Син, що як Бог у людському тілі проживав із людьми на землі. Цієї неділі маємо Христову науку не у вигляді притчі, а конкретної життєвої історії, яку богослови називають чудом в чуді. Євангеліє розповідає про оздоровлення кровоточивої жінки та воскресіння Ісусом дочки Яіра. Ці події дуже наближені до реалій нашого життя, бо й сьогодні люди хворіють на різні хвороби, а також вмирають. Роздумуючи про оздоровленням Ісусом Христом дочки Яіра і кровоточивої жінки, варто спочатку звернути увагу на слова Апостола цієї неділі, в якому апостол Павло навчає ефесян, що саме Христос є тим, хто може поєднати людину з Богом і саму в собі, відновити її внутрішню єдність, єдність її думок і бажань, оздоровити зовнішньо і внутрішньо, допомогти їй подолати перешкоди в дорозі до Бога. Здійснення цих слів ми бачимо у подіях сьогоднішнього Євангелія. Христос, воскресивши померлу дочку Яіра і оздоровивши жінку з довголітньої кровотечі, дарував їм мирне і щасливе життя. Звернення Яіра і кровоточивої жінки до Ісуса є проявом їхньої віри у всемогутність Христа, Його божественну силу, а тим самим молитвою про поміч. Звернення Яіра до Ісуса Христа можна назвати публічною молитвою, а молитва жінки є таємною, молитвою серця, але обидві ці молитви, ці звернення до Христа мають міцну основу – тверду віру. У двох євангельських подіях є дуже багато схожих моментів, та мабуть найяскравіший із них – це сильна віра, яка долає нездоланні для людини перешкоди. Дванадцять років кровотечі і втрата всього свого майна – це втрата життя для жінки, яка повністю виключена із суспільства, бо вважається нечистою як вона сама, так і все до чого б вона не доторкнулася (пор. Лев. 15, 19-30). Отож зрозуміло, чому вона таємно намагається торкнутися до одежі Христа. За свою віру одержує зцілення та прийняття від самого Бога: «Дочко, віра твоя спасла тебе, йди в мирі!» (Лук. 8, 48б). Дочка Яіра має 12 років, тобто згідно тодішніх юдейських традицій, вона досягла повноліття, щоб могти одружитися. Ціле її життя рівнозначне часу тривання хвороби кровоточивої. Дочка Яіра також втрачає життя. Подібно в цьому випадку, Христос, Який відповідає на віру людини, здійснює велике чудо, воскресіння, промовляючи до померлої: «Дівчино, пробудися!» (Лук. 8, 54б). Важко незауважити великі відмінності у двох епізодах. У першому випадку кровоточива жінка вирішує діяти таємно, а Ісус немовби змушує її зробити свій вчинок явним: «…Хтось доторкнувся до мене, бо я чув, як сила вийшла з мене» (Лук. 8,46). Також помітна велика віра жінки, яка впевнена в оздоровленні від недуги тільки через дотик до одягу Христа. У випадку помираючої дівчини, батько привселюдно звертається до Ісуса. Яір у небезпеці сумніву у вірі, тому сам Ісус підбадьорює його: «…Не бійся, тільки віруй…» (Лук. 8, 50). Зрештою цілком протилежно до випадку з кровоточивою Ісус: «наказав їм нікому не говорити, що сталося» (Лук. 8,56). Ці протилежності є виявом та підкресленням того, що кожна людина іде своїм персональним шляхом до Бога, таким же особистим і неповторним шляхом, – Бог іде до людини. Відносини конкретної людини з Богом – це велике Таїнство Божої любові. Самозрозуміло, що мова не йде про якийсь «особливий шлях просвітлення», пізнання Бога поза Святою Церквою. Мова йде про Бога, Якого не можемо обмежити рамками свого розуміння. Бога, у Якого шукаємо допомоги у важких життєвих труднощах долаючи страх визнати свою повну безпорадність, як вчинила кровоточива. Бога, Який через Покаяння визволяє від смерті гріха, і це залишається незнаним для багатьох, подібно як чудесне воскресіння у домі Яіра. Різні складні ситуації

у житті повинні пригадувати нам слова Христа: „У людей це неможливо, але не в Бога; у Бога все можливо” (Мр. 10, 27), і тим самим оживляти віру у силу молитви. Тобто те, що ми не можемо вирішити людськими силами, у цьому може допомогти нам молитва, як вияв віри і надії на силу Божої ласки. Амінь!

Причасний:

Хваліте Господа з небес, хваліте Його на висотах.
Ти твориш духів ангелами Своїми і слугами Своїми полум’я вогненне.
Алилуя, алилуя, алилуя.

11/01 Doug V. (b-day)
11/06 Yury S (b-day)
11/15 Andrew and Maria B. (anv.)
11/15 Marshall L (b-day)
11/17 Andrew and Tracy W. (anv.)
11/17 Pamela Y. (b-day)
11/21 Katarina V (b-day).
11/25 Cassie G. (b-day)
11/28/ Richard Y. (b-day)
11/30 Mila B. (b-day)

Our parish community wishes this month’s birthday and anniversary celebrants peace, joy, love and good health on their special day as well as throughout the year. May our dear Lord grant all of you many more healthy, happy and blessed years. Happy Birthday, Happy Anniversary and На Многая літа! (Na Mnohaya Lita!)

venmo

FORGOT YOUR ENVELOPE?

Use Venmo!
@PBVMUCC

October 2026 Financial Summary
Income: $4584
Expenses: $4665.11
In the red: -$81.17

Avg Attendance: 49

Thank you and God bless you for your generous support of our parish!

Today we celebrate St. Michael the Archangel and All the Heavenly Angels. So, what Are Angels?

The word *angel* means “messenger,” reflecting their purpose as servants of God and messengers of His divine will. Sacred Scripture makes frequent reference to angels, from the cherubim guarding the gates of Paradise to the angels announcing the birth of Christ, ministering to Him in the wilderness, proclaiming His Resurrection, and assisting the Apostles. The Byzantine-Rite Catholic Church teaches that angels are spiritual, incorporeal beings created by God before the visible world. They possess intellect and free will, are immortal by God's grace, and continually serve Him, praising His glory and carrying out His divine plan. Although greater than humanity in spiritual power and knowledge, angels are not all-knowing or all-powerful; these attributes belong to God alone. The Church traditionally recognizes nine orders of angels: Seraphim, Cherubim, Thrones, Dominions, Powers, Authorities, Principalities, Archangels, and Angels. Their number is beyond human understanding, and their service includes carrying God's messages, protecting and guiding humanity, and assisting in our salvation. The Church also teaches that each person is entrusted with a Guardian Angel to watch over and guide them (Matthew 18:10). However, not all angels remained faithful to God. Through pride and the misuse of their free will, Lucifer and the angels who followed him rebelled against their Creator and became fallen angels, or demons. The Archangel Michael and the angels who remained faithful stood against this rebellion. The existence of both faithful and fallen angels reminds us of the importance of humility, obedience, and faithfulness to God. The angels continually remind us that all creation is called to glorify God and that we, too, are invited to share in His heavenly kingdom.

